

[Undervisningsministeren.]

Det ærede medlem hr. Helge Madsen hævdede, at ordene „indtil videre“ ville komme til at genere mig. Det er jeg ikke rigtig i stand til at indse. Jeg synes, det er ganske udmærket, at der i loven indsættes dette, at „indtil videre“ skal elevernes uddannelse i praktisk skolegerning ske på den og den måde. Når man så vil indrette sig på den anden måde, står der nok „indtil videre“ i loven, men det vil sige indtil det tidspunkt, da man har foretaget en ændring. Jeg forstår ikke rigtig det ærede medlems indvending, som forekommer mig dunkel.

Derimod vil jeg gerne give det ærede medlem hr. Helge Madsen ret i, at ordet „lærerproduktion“ er uheldigt. Jeg er også modstander af udtrykket „menneskemateriale“, og jeg beklager, at et sådant udtryk er kommet ind, men undertiden føles sådanne udtryk praktiske og glider med i skyndingen.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft brugte til gengæld, kan man sige, udtrykket „optimisme“ i forbindelse med det dalende børnetal. Jeg ved virkelig ikke, om man ikke lige så godt kunne sige „pessimisme“. Det ville da være meget sørgeligt, om børnetallet skulle dale i betydelig grad herhjemme, men derimod var det godt, hvis man fik et fuldstændigt lærerkorps til bestridelse af de vanskelige opgaver, der påhviler skolerne.

Når det ærede medlem taler om en opdragelseskriser her i landet, kan jeg forsikre det ærede medlem om, at det er en sag, der beskæftiger os i ministeriet hver eneste dag. Jeg har også lagt mærke til de ting, der netop i de sidste dage har været fremført, ikke mindst en artikel i „Kristeligt Dagblad“, hvori der berettes om en fuldkommen forfølgelse af to små drenge af jødisk afstamning på en skole. De blev forfulgt af deres kammerater og måtte tilsidst fjernes. Et tilfælde som dette skyldes måske ikke mindst de begivenheder, som børnene stifter bekendtskab med ude fra verden netop i disse måneder, men jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at det er meget alvorligt med den opdragelseskriser, som vi nu er vidne til. Jeg mener, at det kan forklares ikke alene ud fra manglen på kvalificerede lærere og overfyldningen af skolerne, men jeg mener også, at der er andre og måske endnu dybere årsager dertil; men det får vi måske lejlighed til at tale om i udvalget.

Bomholt: Jeg takker den højtærede minister for bemærkningerne vedrørende muligheden for at komme ud at se Emdrupborg og for bemærkningerne vedrørende lærerhøjskolen, hvis kår jo ligger os alle på sinde.

Med hensyn til seminariebetænkningen er jeg af den opfattelse, at hvis der først skal opnås enighed overfor ministeren, i ministeriet, kommer forslaget aldrig frem her på rigsdagen. Dertil er der altfor stærkt divergerende opfattelser. Hvis der først skal være enighed mellem forstander Mogenssen i Ribe og forstander Herluf Jensen i Silkeborg, vil det være adskillig tid, før vi ser forslaget. Derfor synes jeg, den højtærede minister skulle vove springet og fremsætte forslaget her og se, om vi ikke her i tinget skulle kunne nå til en afgørelse.

Så havde jeg glædet mig til at høre den højtærede ministers harmoniserende forklaring vedrørende de to koncipister, men det fik jeg desværre ikke lejlighed til. Jeg ville forfærdelig gerne have hørt, hvorledes bemærkningernes Jahvist skulle bringes i overensstemmelse med den højtærede ministers Elohist, men det lykkedes ikke.

Krogh: Jeg vil gerne rette en fortalelse fra før. Da jeg talte om placeringen af seminarier, sagde jeg, at der var 5 øst for Storebælt, hvoraf de 4 lå i København. Tallet skulle have været 6 øst for Storebælt, hvoraf de 4 i København.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg forstår, at vi er enige om lovforslaget; det er ikke det, vi drøfter i almindelig forstand, men jeg har en henstilling til den højtærede minister. Jeg henstiller, at man, når man skal disponere over lokalerne derude, da overvejer, om Danmarks Lærerhøjskole har fået den rigtige placering på det sted og under de forhold, der også i fremtiden formentlig vil være derude.

En af de gode ting ved lærerhøjskolen er, at lærerne der igennem deres samvær med andre lærere får en slags højskoleophold, men det er vistnok for vanskeligt at skaffe rammer dertil på tilfredsstillende måde i det store skolekompleks derude. Jeg tror, at man følte mere til kammeratskab og højskole i de gamle bygninger, selvom de var altfor små og ikke tilfredsstillende, men det store skolekompleks derude giver ikke